

դառն եւ անբարի ժամանակս . . . : Յիշեցէք ի բարի աղօթս ձեր զվերոյասացեալ տէր Ազարիայ աշակերտն եւ քաջ եւ արի, հմուտ եւ ճարտար իմաստակն . . . : Տէր ողորմի . . . ստացողի գրոյս տէր Ազարիայի . . . եւ իմ մեղապարս գրչիս եւ ծնողաց իմոց ննջեցելոց մահտեսի Մարտիրոսին եւ մօրս Դորվաթ խաթունին եւ եղբօրս Յովհաննիսի, եւ քերքս որ են ի մարմնի՝ ձուհարին եւ Հորիսիմէի եւ ամենայն ազգատոհմի: Եւ զրիս անյարմարութեան եւ սխալանացն հայցեմ ներել եւ անմեղազիր լինել, զի էի պանդուխտ եւ զարիպ օտար երկիրս եւ միտք իմ ցնոր եւ սփիւռ եւ միայն զկատարումն փութայի . . . »:

Կը զրէ նաեւ Ազարիա թէ «կատարեցաւ զիրքս այս ձեռամբ ումեմն Լեհցի Սիմէոնի նօտարի»:

Նոյն 1609 տարւոյն վերջերը Կ. Պոլիս կու գայ Մկրտիչ Վ. Սարբերդցի, որ փափագելով Մարմարայի եւ Եգէականի ծովափերը հաստատուած գաղթականներուն այցելութիւն տալ, կ'առաջարկէ Սիմէոնին ընկերակցել իրեն, խոտանալով վերադարձին հետը առնել զինքը մինչեւ Սարբերդ, ուսկից 5 օրով միայն հեռու է Մուշի Ս. Կարապետը: Յանձն կ'առնէ Սիմէոն իրեն եղած առաջարկը (Ուղ. 33): Ծովային շրջագայութիւնս կ'ընթանար Եփեսոս—Մանիսս—Իզմիր—Կէլիպօլի—Թէքիրտաղ—Նիկիա—Իզմիր— Կծով. եւ կը տեւէ իրր մէկուկէս տարի: 1611 զար-